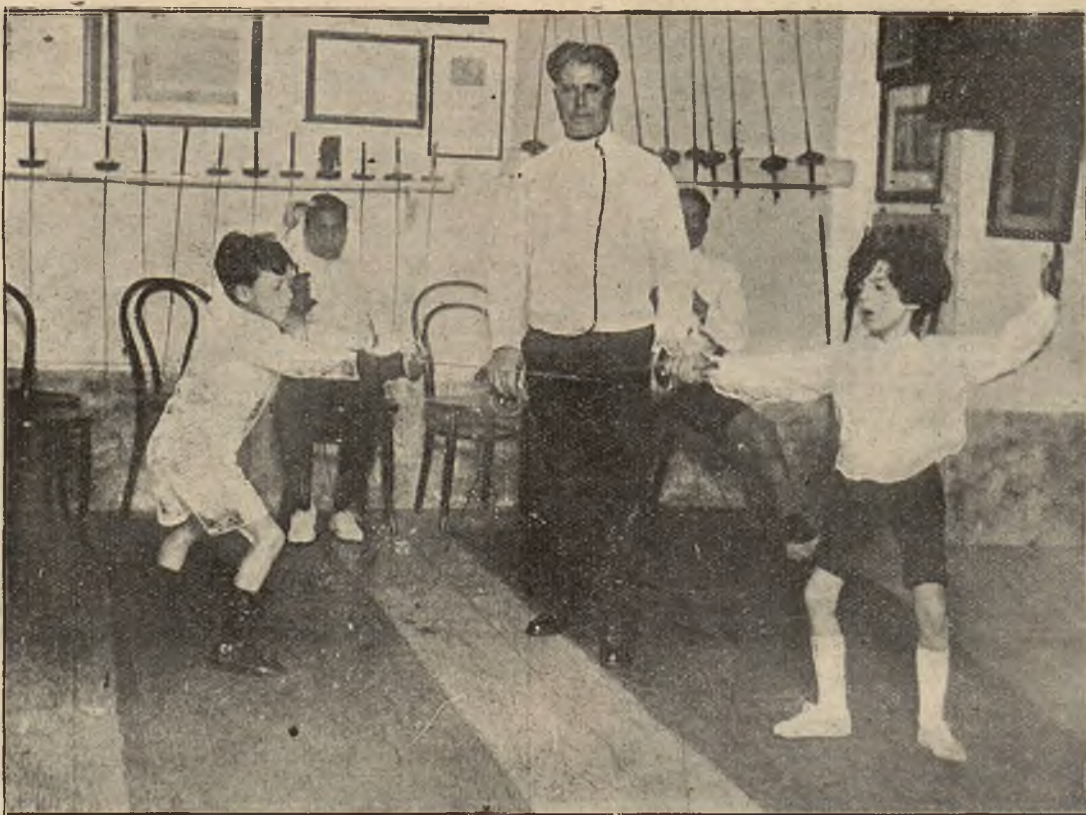

Wychowanie wojskowe faszystowskiej młodzieży we Włoszech.

(bil) Jeszcze do niedawna niedoceniane i pomacoszemu traktowane „wychowanie fizyczne” młodzieży znajduje obecnie coraz szersze zastosowanie w programach wychowawczych wszystkich szkół, co znamionuje wielki postęp w dziedzinie pedagogii — ongiś — per excellence — intelektualistycznej — kładącej wyłączny prawie nacisk na wykształcenie duchowe młodego pokolenia — z pominięciem fizycznego.

Obecnie gimnastyka, która stanowiła już dawniej przedmiot szkolnego nauczania, uprawia teraz młodzież wszelakiego rodzaju sporty — (z piłką nożną i koszykową na czele) pod kierownictwem i przy żywym poparciu swych wychowawców i nauczycieli gimnastyki — odbywa dalsze lub bliższe wycieczki — trenuje się, aby — jak to wykazały ostatnie zawody drużyn szkolnych Okręgu krakowskiego, urządzone staraniem Kuratorium Okr. Krak. — uzyskać interesujące wyniki rekordowe.

Jeszcze dalej w tym kierunku idą faszyci włoscy, którzy, wskrzeszając niejako tradycję spartańską, już od wczesnego dzieciństwa bo od 6 roku życia szkołą młodzież wojskowo, ucząc ich władania bronią — jak to widać z załączonej ilustracji, która przedstawia lekcję szermierki w jednej ze szkół fechtunku w Rzymie,

Jak wychowuje się młodych faszystów? Młodzież włoska od czasu faszystowskich rządów otrzymuje wychowanie wojskowe. Dzieci od 6 lat uczą się fechtunku. Fot. Atlantic — Photo.

Najpiękniejszy „manekin” Londynu.

Rasa anglosaska demokrację swój i zasadę równości wszystkich w dziedzinie pracy doprowadziła do maximum. Najtypowszych przykładów dostarcza nam pod tym względem Ameryka, gdzie psychologia społeczeństwa wyzbyła się już dawno wszelkich kultów „błękitnej krwi”, bezrobotnego arystokratyzmu i kastowości stanów pracujących w przeciwstawieniu do stanów eksploatujących cudzą pracę, owych pasożytów na organizmach państwowych i społecznych wieków ubiegłych. Dziś dla Jankesa jedynie praca stanowi jedyną istotną wartość. Organizacja pracy w Stanach Zjednoczonych jest dziś szczytem tego, do czego dojść mógł wiek dwudziesty w swoim żywiołowym rozpędzie i postępie. Prawda, że owa twarda, bezustanna praca dobijają się obywatele amerykańscy wielkich godności i milionowych majątków, ale nie wynosi ich to wcale w rozumieniu ogółu na piedestał i nie powstrzymuje ich od dalszej, żmudnej i rzetelnej działalności w swoim fachu. Podobnie i w Anglii — mimo pewnych przyzwyczajęń kastowych i arystokratycznego konserwatyzmu, którego symbolem jest królewska korona, zdobiąca wciąż skronie najwyższego dostojnika brytyjskiego imperium, mimo dość niedemokratycznego zamilowania do przepychu

Jedyny wnuk króla angielskiego: Mały Mr. Lascelles, synek księżniczki Mary, córki króla Jerzego, obecnie hrabiny Lascelles. Fot.: Atlantic — Photo Co.

i wystawności w życiu państwowym i do bogactwa akcesoriów — w gruncie rzeczy panuje kult pracy i brak wszelkich w tym kierunku uprzedzeń i „zawstydzeń”. Oto córka angielskiego sekretarza stanu pana Ponsonby, członka gabinetu, jedna z tych wolnych cór Wielkiej Brytanii, które — bogate, czy biedne — jedna-

kowo chętnie rzucają się do pracy, przyjmuje zajęcie, jako „manekin” w jednym z pierwszorzędných magazynów mody w Londynie. Nawiasem mówiąc jest to „manekin” nie tylko pracowity i spełniający sumiennie swe obowiązki, ale też i najpiękniejszy ze wszystkich kobiet — „manekinów” prezentujących w szeregu wytwornych póz i poruszeń, przepych i piękno najmodniejszych kreacji sezonów.

TADEUSZ BILINSKI.

Marzy mi się taka jedna chwila... (Lao).

— — — Marzy mi się taka jedna chwila,
Żeś Ty przy mnie, że pieścisz Twe ręce,
Że całuję je w fikliwej podzięce.
Marzy mi się taka jedna chwila,
Co szarzyznę dni próżnych umiła
I kres kładzie mej dusznej udreće...
Marzy mi się taka jedna chwila,
Żeś Ty przy mnie, że pieścisz Twe ręce.

Córka angielskiego sekretarza pana Ponsonby, członka gabinetu. jedna z tych wolnych cór Anglii, które bogate czy biedne — jednakowo chętnie rzucają się do pracy, — jako najpiękniejszy manekin w jednym z pierwszorzędných magazynów mody w Londynie. Fot. Atlantic — Photo.

Najbogatsza naręczona na świecie: P. Carnelja Vanderbilt, jedyna córka słynnego amerykańskiego miliardera, poślubiła w tych dniach p. Johna Cecila, attaché angielskiego poselstwa w Waszyngtonie. P. Vanderbilt uchodziła za najbogatszą naręczoną na świecie.